

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

(vertegenwoordiger) en (cliënt)

over

de stichting Elver.

DE PROCEDURE

(Vertegenwoordiger) en (cliënt) hebben een klacht ingediend bij Elver. (Cliënt) woont, op vrijwillige basis, in een locatie van Elver en ontvangt daar zorg van Elver. (Vertegenwoordiger) is de broer van (cliënt) en tevens diens mentor. Elver heeft de klacht ter beoordeling doorgestuurd aan de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (hierna kortheidshalve aangeduid als de commissie).

De commissie heeft de klacht ontvangen op 8 juni 2020 en heeft Elver gelegenheid gegeven op de klacht te reageren. De reactie van Elver ontving de commissie op 18 juni 2020. Op 24 juni 2020 heeft de commissie een online zitting gehouden ter bespreking van de klacht. Aan de online zitting is deelgenomen door (vertegenwoordiger) en (cliënt). Zij werden bijgestaan door (cliëntenvertrouwenspersoon Wzd). Namens Elver namen aan de online zitting deel: (functionaris 1) en (functionaris 2). Zij werden bijgestaan door hun advocaat, (advocaat).

BEVOEGDHEID EN ONTVANKELIJKHEID

De commissie beoordeelt allereerst of de Wet zorg en dwang psychogeriatrische en verstandelijk gehandicapte cliënten (hierna kortheidshalve aangeduid als Wzd) in dit geval van toepassing is. Uit de stukken blijkt dat (cliënt) zorg ontvangt op basis van zorgprofiel 4VG. De commissie concludeert daaruit dat het CIZ, in een indicatiebesluit als bedoeld in de Wet langdurige zorg, heeft vastgesteld dat (cliënt) aanspraak heeft op langdurige zorg vanwege zijn verstandelijke beperking. Hij is derhalve cliënt in de zin van de Wzd. Elver is, blijkens haar registratie in het zogeheten locatieregister, zorgaanbieder in de zin van de Wzd. De KCOZ constateert op basis van deze feiten dat de Wzd van toepassing is. Anders dan Elver stelt in het verweerschrift, is hierbij niet relevant of onvrijwillige zorg verleend wordt, ook als alleen vrijwillige zorg wordt verleend is de Wzd van toepassing.

De bevoegdheid van de commissie om klachten te beoordelen, is beperkt tot klachten over beslissingen zoals genoemd in artikel 55 Wzd en over het niet nakomen van verplichtingen zoals genoemd in artikel 55 Wzd.

In de klacht wordt aangegeven dat deze betrekking heeft op:

1. een beslissing tot het opnemen van onvrijwillige zorg in het zorgplan (artikel 55, lid 1, onderdeel a Wzd);
2. een beslissing tot het uitvoeren van het zorgplan, voor zover dat betrekking heeft op onvrijwillige zorg (artikel 55, lid 1, onderdeel c Wzd);
3. het niet nakomen van de verplichting om een dossier bij te houden voor zover dat betrekking heeft op onvrijwillige zorg (artikel 55, lid 1, onderdeel e Wzd).

Tevens wordt de commissie gevraagd een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding toe te kennen.

De voorzitter van de commissie heeft geconstateerd dat in de klacht onderwerpen aan de orde komen die geen betrekking hebben op de in artikel 55 Wzd genoemde beslissingen of het niet nakomen van in artikel 55 Wzd genoemde verplichtingen. Hij heeft derhalve geconcludeerd dat de commissie niet bevoegd is deze onderwerpen te beoordelen.

BEOORDELING EERSTE EN TWEEDE KLACHTONDERDEEL

Het eerste klachtonderdeel betreft het opnemen van onvrijwillige zorg in het zorgplan, het tweede klachtonderdeel heeft betrekking op de uitvoering daarvan. De onvrijwillige zorg betreft een beperking van het recht om bezoek te ontvangen, inhoudende dat (cliënt) zijn broer niet meer mag ontvangen in zijn woning en dat nog nadere afspraken worden gemaakt over het telefonische contact tussen de broers.

Elver stelt zich op het standpunt dat geen zorgplan is vastgesteld. Elver heeft in november 2019 een zorgplan opgesteld en ter accordering voorgelegd aan (vertegenwoordiger). Deze heeft echter het zorgplan niet geaccordeerd. Er is derhalve volgens Elver geen zorgplan tot stand gekomen. In het voorgelegde zorgplan is bovendien geen beperking van het recht op het ontvangen van bezoek opgenomen.

De commissie constateert dat Elver een zorgplan heeft opgesteld. De Wzd verplicht Elver om zich in te spannen om hiervoor de instemming van de cliënt of zijn vertegenwoordiger te krijgen. Wordt deze niet verkregen, dan heeft dat echter niet tot gevolg dat het zorgplan niet kan worden vastgesteld. De Wzd is er immers juist op gericht om, indien nodig om ernstig nadeel voor de cliënt of iemand anders te voorkomen en indien voldaan is aan de eisen die de Wzd stelt, zorg te kunnen verlenen ondanks dat de cliënt of zijn vertegenwoordiger daarmee niet instemt.

Elver stelt zich verder op het standpunt dat het zorgplan nog niet is omgezet naar de Wzd en dat dit ook niet van Elver verwacht kan worden, gelet op de afspraken met betrekking tot het zogeheten overgangsjaar. Elver verbindt daaraan de consequentie dat de Wzd dus nog niet van toepassing is. De commissie deelt dit standpunt niet. De Wzd voorziet in een overgangsbepaling op grond waarvan behandelingsplannen van cliënten, die op basis van de Bopz

gedwongen zijn opgenomen, binnen een half jaar na inwerkingtreding van de Wzd moeten zijn omgezet (artikel 76, lid 3 Wzd). (Cliënt) is echter niet gedwongen opgenomen op basis van de Bopz. De overgangsbepaling is derhalve op hem niet van toepassing en afspraken over de toepassing daarvan tijdens het overgangsjaar derhalve evenmin.

In het zorgplan is onder het kopje 'Afspraken bezoek en contact' het volgende vermeld: 'Er worden nog nadere afspraken gemaakt over het bezoek van (vertegenwoordiger) aan (locatie). Tevens worden nog afspraken gemaakt over het telefonische contact tussen (cliënt en vertegenwoordiger)'. De commissie constateert derhalve dat de bedoelde afspraken nog niet zijn gemaakt en dat feitelijk het recht van (cliënt) om bezoek te ontvangen nu niet beperkt is.

Nu in het zorgplan geen beperkingen van het recht om bezoek te ontvangen zijn opgenomen en (cliënt) feitelijk ook niet beperkt wordt in zijn recht om bezoek te ontvangen, missen het eerste en tweede klachtonderdeel feitelijke grondslag. De commissie zal deze klachtonderdelen dan ook ongegrond verklaren.

Wellicht ten overvloede tekent de commissie hierbij aan dat (eventuele) nog te maken afspraken over beperking van het recht om bezoek te ontvangen, voor zover deze om zorginhoudelijke redenen worden gemaakt, in het zorgplan horen te worden opgenomen. Wordt hierover geen overeenstemming bereikt, dan kan hiertoe alleen op basis van de in de Wzd vastgestelde procedure (het zogeheten stappenplan) besloten worden.

BEOORDELING DERDE KLACHTONDERDEEL

Het derde klachtonderdeel betreft het niet nakomen van de plicht om het dossier bij te houden, voor zover het onvrijwillige zorgverlening betreft. Nu echter geen sprake is van onvrijwillige zorgverlening, zal de commissie dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaren.

UITSPRAAK

De commissie verklaart zich onbevoegd voor zover de klacht betrekking heeft op andere onderwerpen dan genoemd in artikel 55 Wzd. De commissie verklaart de drie klachtonderdelen ongegrond en wijst derhalve ook het verzoek tot schadevergoeding af.

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop de commissie (vertegenwoordiger) en Elver heeft gemeld dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ), een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 3 juli 2020 door de voorzitter van de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren, en de leden mevrouw dr. mr. A.H.P.M. de Rooij (lid / jurist) en mevrouw drs. G.C. Klein (lid / orthopedagoog-generalist).

w.g.

mr. J.A. Heeren,
voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren.